

Baruh

¹ Ovo su riječi knjige koju u Babilonu napisa Baruh, sin Nerije, sina Maaseje, sina Sidkije, sina Hasadije, sina Hilkiye,

² pete godine, sedmoga dana u mjesecu, u vrijeme kada su Kaldejci osvojili Jeruzalem i spalili ga.

³ Baruh pročitao riječi ove knjige pred Jekonijom, sinom Jojakimovim, kraljem Judinim, i pred čitavim narodom koji bijaše došao na čitanje knjige;

⁴ pred mogućnicima i kraljevim sinovima, pred starješinama, ukratko, pred svim narodom, malim i velikim, pred svima koji su živjeli u Babilonu, na obalama rijeke Suda.

⁵ Čuvši, plakali su, postili i molili se pred Gospodom.

⁶ Sabraše i novca, koliko tko mogaše,

⁷ i poslaše ga u Jeruzalem svećeniku Jojakimu, sinu Hilkiye, Šalumova sina, i ostalim svećenicima i svemu narodu koji se s njim nalazio u Jeruzalemu.

⁸ Desetoga dana mjeseca Sivana Baruh je spasio posuđe kuće Gospodnje što bijaše ugrabljeno iz Hrama da bi ga odnio natrag u zemlju Judinu - srebrno posuđe što ga je načinio Sidkija, sin Jošijin, kralj Judin,

⁹ kad je Nabukodonozor, kralj babilonski, odveo iz Jeruzalema i u Babilon doveo Jekoniju

s knezovima, ključarima, mogućnicima i svim narodom.

¹⁰ I napisaše: Evo, šaljem vam novac da njime kupite žrtve paljenice i tamjan; pripravite žrtve i prinesite ih za grijehe na žrtveniku Gospoda, Boga našega.

¹¹ I molite se za život Nabukodonoza, kralja babilonskog, i za život sina njegova Baltazara da im dani na zemlji budu kao dani neba;

¹² neka nam Gospod dade snage i prosvijetli oči naše da bismo živjeli u sjeni Nabukodonoza, kralja babilonskog, i u sjeni njegova sina Baltazara, da bismo ih dugo služili te našli milost pred njima.

¹³ Molite se i za nas Gospodu, Bogu našem, jer smo ga uvrijedili i do danas se gnjev i srdžba Gospodnja nije odvratila od nas.

¹⁴ Čitajte, dakle, knjigu koju vam šaljem i obznanite je u kući Gospodnjoj, na blagdan i u dane Zborovanja.

¹⁵ Recite tada: Pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama treba da se danas zacrvne od stida obrazi - nama Judejcima i žiteljima jeruzalemskim,

¹⁶ našim kraljevima i knezovima, našim svećenicima i prorocima i našim ocima,

¹⁷ jer smo grijeshili pred Gospodom, bili mu nepokorni

¹⁸ i nismo slušali glasa Gospoda, Boga svojega, da hodimo po zapovjedima koje Gospod bijaše stavio pred nas.

¹⁹ Od dana kada je oce naše izveo iz Egipta pa do dana današnjega nepokorni smo bili

Gospodu, Bogu svojem, i nismo marili da čujemo njegov glas.

²⁰ Tada navališe na nas nevolje i prokletstva kojima se Gospod zaprijetio sluzi svome Mojsiju u dan kada je izveo oce naše iz Egipta da bi nam dao zemlju kojom teče med i mlijeko. I tako je to do danas.

²¹ Nismo bili poslušali glas Gospoda, Boga svojega, ni riječi njegovih preko proroka koje nam je on slao;

²² svaki je od nas hodio po nagnuću svoga opakog srca, služeći drugim bogovima i čineći što nije po volji Gospodu, Bogu našem.

2

¹ Zato je Gospod izvršio prijetnju koju je naviještao protiv nas, protiv naših sudaca koji su sudili Izraelu, protiv naših kraljeva i knezova, protiv naroda Izraelova i Judina:

² pod čitavim nebom nije se još dogodilo ništa slično onome što se dogodilo u Jeruzalemu, prema onome što bijaše zapisano u Mojsijevu Zakonu -

³ da se jelo mesa sina i kćeri.

⁴ Predao ih je vlasti svih kraljevstava oko nas, na porugu i prokletstvo među svim okolnim narodima kamo ih je raspršio Gospod.

⁵ Bijahu podjarmljeni umjesto da budu gospodari, jer - sagriješismo Gospodu, Bogu svome, ne poslušavši glasa njegova.

⁶ Da, pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama - nama treba da se danas zacrvne od stida obrazi, nama i ocima našim.

⁷ Oborila se na nas sva zla kojima nam Gospod bijaše zaprijetio.

⁸ Mi pak nismo umolili lice Gospodnje odvraćivši se od misli svojih opakih srdaca.

⁹ Gospod tada uze bdjeti nad nevoljama koje je navalio na nas; jer pravedan je Gospod u svim djelima koja nam je naložio,

¹⁰ ali mi nismo slušali njegova glasa niti smo hodili po zapovijedima koje je Gospod pred nas stavio.

¹¹ A sada, Gospode, Bože Izraelov, koji si snažnom rukom izveo narod svoj iz Egipta znamenjima i čudesima, velikom snagom i ispruženom desnicom, proslavivši tako ime svoje do dana današnjega:

¹² mi smo sagriješili, bezbožni smo bili i nepravedni pred svim tvojim zapovijedima, Gospode, Bože naš!

¹³ Neka se odvрати gnjev tvoj od nas, jer smo samo malen ostatak među narodima kamo si nas raspršio.

¹⁴ Usliši, Gospode, molitvu našu i vapaj: izbavi nas poradi sebe i udijeli nam milost svoju, pred licem onih koji su nas u sužanjstvo odveli,

¹⁵ da sva zemlja zna da si ti Gospod, Bog naš, jer Izrael i njegov rod nosi tvoje ime.

¹⁶ Obazri se, Gospode, iz svetoga svoga prebivališta i svrni misao na nas, prikloni uho i poslušaj,

¹⁷ otvori oči i pogledaj: tÓa mrtvi u podzemnom svijetu - kojima je iz utrobe oduzet dah - ne, oni više ne kazuju slave i pravednosti Gospodnje;

¹⁸ samo duša ojađena, koja hodi pognuto

i iznemoglo, ugaslih očiju, duša pregladnjela, Gospode, iskazuje tvoju slavu i pravednost!

¹⁹ O Gospode, Bože naš! Ne upravljamo svoje prošnje tvome licu zbog zasluga svojih otaca i svojih kraljeva;

²⁰ nego jer si ti poslao na nas gnjev svoj i srdžbu svoju, kako si bio navijestio po prorocima, slugama svojim, ovim riječima:

²¹ "Ovako govori Gospod: Prignite šiju i služite kralju babilonskom, da ostanete u zemlji koju sam dao ocima vašim.

²² Ne poslušate li nalog Gospodnji da služite kralju babilonskom,

²³ učinit ću da iz gradova judejskih i s trgova jeruzalemskih nestane pjesme radosti i pjesme veselja, pjesme zaručnika i pjesme zaručnice, i sva će zemlja postati pustoš bez stanovnika."

²⁴ Ali mi nismo poslušali glasa tvog da služimo kralju babilonskom, i ti si tada izvršio prijetnje koje si navijestio po prorocima, slugama svojim, da će kosti kraljeva naših i kosti naših otaca biti izbačene iz svog počivališta.

²⁵ I doista, one bjehu izbačene na žegu dana i studen noći. I umiralo se u strašnim mukama od kuge, gladi i mača.

²⁶ A od kuće koja nosi Ime tvoje učinio si ono što je ona danas, zbog zloće kuće Izraelove i kuće Judine.

²⁷ Pa ipak, Gospode, Bože naš, postupio si s nama po svoj svojoj dobroti i prevelikoj blagosti,

²⁸ kako si obećao po sluzi svome Mojsiju onoga dana kada si mu zapovjedio da napiše Zakon tvoj za sinove Izraela ovim riječima:

²⁹ “Ako ne poslušate glasa mog, ovo veliko i bezbrojno mnoštvo zacijelo će se smanjiti među narodima kamo ću ih raspršiti;

³⁰ a znam, taj narod tvrde šije neće poslušati. Ali u zemlji svog sužanjstva oni će se opametiti

³¹ i spoznati da sam ja Gospod, Bog njihov. I dat ću im srce i uši da čuju.

³² Oni će me hvaliti u zemlji svog izgnanstva i spominjat će se moga imena; obratit će se, i smekšat će im se tvrda šija,

³³ i odvratit će se od opakih svojih djela, jer sjetit će se sudbine otaca svojih kad su griješili Gospodu.

³⁴ Tada ću ih dovesti natrag u zemlju koju sam obećao zaklevši se njihovim ocima Abrahamu, Izaku i Jakovu, da gospodare njome. I umnožit ću ih, i oni se više neće smanjivati.

³⁵ I uspostaviti ću s njima vječni Savez: ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. I neću više izgoniti svog naroda Izraela iz zemlje koju sam im dao.”

3

¹ Svevladaru Gospode, Bože Izraelov, tebi više duša tjeskobna, duh uznemiren:

² Čuj, Gospode, i smiluj se jer smo sagriješili pred tobom.

³ Ti vladaš vječito, a mi propadamo bez prestanka.

⁴ Gospode svemogući, Bože Izraelov, čuj dakle molitvu samrtnika Izraelovih, sinova onih koji su protiv tebe sagriješili, koji nisu slušali glasa

Gospoda, Boga svojega, pa zato navališe na nas nevolje.

⁵ Ne spominji se opačina naših otaca, već se spomeni u ovo vrijeme ruke svoje i Imena svoga.

⁶ Da, ti si Gospod, Bog naš, i mi te hoćemo slaviti, Gospode.

⁷ TÓa zato si nam u srce usadio strah svoj da bismo zazvali Ime tvoje i da bismo te proslavili u izgnanstvu uklonivši iz srca svu zloću naših otaca, koji su sagriješili pred tobom.

⁸ Evo nas još danas u ovom izgnanstvu kamo si nas raspršio na užas, prokletstvo i pokaranje zbog svih opačina naših.

⁹ Čuj, Izraele, životne propise, prisluhni da naučiš mudrost.

¹⁰ Zašto, o Izraele, zašto si u zemlji neprijatelja i zašto stariš u tuđini,

¹¹ onečišćujuć' se mrtvacima, ubrojen među one koji su u Podzemlju?

¹² Zato što si Vrelo Mudrosti ostavio!

¹³ Da si Božjim hodio putem, zauvijek bi prebivao u miru.

¹⁴ Nauči stoga gdje je mudrost, gdje snaga, gdje li razboritost, pa da ujedno spoznaš u čemu je dugovječnost i život i gdje je svjetlost očinja i mir.

¹⁵ Ali tko je otkrio prebivalište Mudrosti, tko li prodro u njene riznice?

¹⁶ Gdje su vladari narodĀa, gdje gospodari zvijeri zemaljskih,

¹⁷ gdje oni koji se igrahu pticĀa nebeskih i oni koji zgrtahu srebro i zlato - u što se ljudi uzdaju - te ne bijaše kraja zgrtanju njihovu?

¹⁸ I gdje su oni koji s tolikim trudom srebro kovahu da im djela nitko natkriliti ne može?

¹⁹ Iščezli su, otišli u Podzemlje! Na njihovo mjesto dođoše drugi.

²⁰ Mlađi ugledaše svjetlo dana, nastaniše zemlju, no puta Mudrosti ni oni ne otkriše;

²¹ staza njenih ni oni ne razumješe, ne doumiše joj se - sinovi njeni daleko ostadoše od puta njezina.

²² Nije se čulo o njoj u Kanaanu niti se vidjela u Temanu;

²³ ni sinovi Hagarini što zemsku umnost ištu, ni trgovci iz Midjana i Teme, ni pjesnici priča, ni istraživači umnosti ne spoznaše puta Mudrosti, ne dovinuše se staza njezinih.

²⁴ Kako je veliko, o Izraele, kako je veliko Božje prebivalište i kako je prostrano mjesto posjeda njegova?

²⁵ Veliko i bezgranično, visoko - neizmjerljivo!

²⁶ Ondje se rodiše divovi, čuveni od davnine, rastom golemi, vješti u boju;

²⁷ ali njih ne izabra Bog niti im povjeri put spoznanja;

²⁸ izginuše jer ne imaše mudrosti, izginuše sa svoje ludosti.

²⁹ Tko se na nebo pope, pa da je dohvati - na oblake, pa da je skine?

³⁰ Tko prebrodi more da bi je otkrio pa da je kupi za najčistije zlato?

³¹ Nitko ne zna njezina puta i nitko njezine staze ne shvaća.

³² Sveznajući - samo je on poznaje, svojim je umom proniče: on koji je za sva vremena sazdao

zemlju i svu je životinjama naselio;

³³ on koji pošalje svjetlost, i ona, gle, pođe; natrag je zovne, i dršćuć' ona ga posluša.

³⁴ Zvijezde mu veselo sjaju na svojim postajama;

³⁵ zovne li ih, one mu odgovore: "Evo nas!" - i radosno sjaju svom Stvoritelju.

³⁶ On je naš Bog: nitko se drugi s njim usporedit' ne može.

³⁷ On je pronikao sav put spoznaje i predao je sluzi svom Jakovu - Izraelu, svome ljubimcu.

³⁸ Potom se ona na zemlji pojavila, među ljudima udomila.

4

¹ Ona je knjiga Božjih zapovijedi, Zakon koji će trajati do vijeka: tko ga se držao bude, taj će živjeti; tko ga napusti, taj će umrijeti.

² Vрати se, Jakove, i prihvati je, hodi k sjaju, k njenoj svjetlosti:

³ ne ustupaj slavu svoju drugomu, ni dostojanstvo svoje narodu tuđemu.

⁴ Blago nama, Izraelu, jer nam je otkriveno što je Bogu po volji!

⁵ Ohrabri se, narode moj, spomene Izraelov!

⁶ Bili ste prodani narodima, ali ne na uništenje. Boga ste razgnjevali, stoga biste izručeni neprijateljima;

⁷ Stvoritelja svog ste izazvali žrtvujući zlodusima, a ne Bogu.

⁸ Zaboravili ste Boga vječnog, svoga hranioca! Ožalostili ste i Jeruzalem - majku koja vas je othranila.

⁹ Kada je vidjela gdje se na vas obara gnjev od Boga, stade naricati: "Slušajte, susjede sionske: u tugu veliku zavi me Gospod.

¹⁰ Vidjeh gdje mi u sužanjstvo izruči Vječni sinove i kćeri.

¹¹ S radošću sam ih hranila, s tugom i plačem gledam gdje odlaze.

¹² Nitko nek' se nada mnom ne raduje što obudovjeh i ostadoh sama. Zbog grijeha djece svoje opustjeh, jer se okrenuše od Božjeg Zakona.

¹³ Nisu marili za njegove zapovijedi niti išli putovima njegovih propisa, niti stupali stazom stege u njegovoj pravednosti.

¹⁴ Dođite, susjede sionske! Gledajte gdje mi u sužanjstvo predaje Vječni sinove i kćeri!

¹⁵ Doveo je na njih narod iz daljine, narod drzak, tuđega jezika, bez poštovanja prema starcu, bez smilovanja prema djetetu;

¹⁶ odvedoše udovi ljubimce, ostaviše je samu, bez kćeri.

¹⁷ Kako bih vam mogla ja pomoći?

¹⁸ Samo onaj koji dovede na vas ove nevolje izbavit' vas može iz ruku neprijatelja.

¹⁹ Idite, djeco, otiđite svojim putem! Ja ostajem napuštena, samotna;

²⁰ skinuh haljinu mira, odjenuh se u kostrijet svojih vapaja: sve dane svoje zazivat ću Vječnoga.

²¹ Ohrabrite se, djeco, zavapite Bogu: on će vas izbaviti iz nasilja, iz ruku neprijatelja.

²² Jer u Vječnog se uzdam, on će vas spasiti; od Svetoga očekujem radost: uskoro na vas će se smilovati, Vječni, Spasitelj vaš.

²³ S tugom i plačem vidjeh vas gdje odlazite, ali Bog će vas meni vratiti s radošću i klicanjem za sva vremena.

²⁴ Kao što susjede sionske vidješe gdje vas zaslužuju, tako će naskoro vidjeti gdje će vas izbaviti Bog, koji će doći u velikoj slavi i sjaju Vječnoga.

²⁵ Djeco moja, podnesite pokaranje što se obori na vas od Boga. Neprijatelj te progonio, al' uskoro vidjet ćeš njegovu propast, na njegovu ćeš šiju staviti nogu.

²⁶ Moja su nježna djeca hodila grubim putovima, otjerana kao stado što ga ote neprijatelj.

²⁷ Ohrabrite se, djeco, zavapite Bogu: Onaj koji vas stavi na kušnju, on će vas se spomenuti.

²⁸ Ako vam je misao, zastranivši, bila daleko od Boga, vratite se i tražite ga revnošću desetetrostrukom.

²⁹ Jer onaj koji je na vas nesreću doveo, vašim će spasenjem vratiti vam vječnu radost.

³⁰ Ohrabri se, Jeruzaleme, utješit će te onaj koji ti daje ime.

³¹ Jao onima koji te zlostavljaju, koji se vesele tvojoj propasti!

³² Jao gradovima kojima su tvoja djeca robovala, teško onom koji ti odvede sinove!

³³ Jer kao što je uživao u tvojemu padu i tvojoj se propasti radovao, tako će tugovati nad svojim opustošenjem.

³⁴ Neće se veseliti mnogome pučanstvu, obijest će mu se preobratit' u tugovanje,

³⁵ od Vječnoga na nj će doći oganj za mnogo dana, i za dugo vrijeme bit će stan zlodusima.

³⁶ Obazri se na istok, Jeruzaleme, vidi radost što ti dolazi od Boga.

³⁷ Evo, vraćaju ti se sinovi koje si vidio gdje odlaze, sabiru se u tebi od istoka do zapada na zapovijed Svetoga i kliču u slavu Božju.

5

¹ Skini, Jeruzaleme, haljinu tugovanja i nesreće, odjeni se zauvijek ljepotom slave Božje,

² ogrni se plaštem Božje pravednosti, stavi na glavu vijenac slave Vječnoga;

³ jer Bog hoće pokazati sjaj tvoj svemu pod nebom

⁴ i zasvagda ti hoće dati ime: 'Mir pravednosti' i 'Slava bogoljubnosti'.

⁵ Ustani, Jeruzaleme, stani na visoko i obazri se na istok: Pogledaj! Djeca se tvoja sabiru, od istoka do zapada, na zapovijed Svetoga, radujući se što ih se spomenuo Bog.

⁶ Otišli su od tebe pješice, vodio ih neprijatelj, a gle, Bog ih tebi vraća nošene u slavlju, kao djecu kraljevsku.

⁷ I naredi Bog: neka se snize sve visoke gore i vječne klisure; nek' se doline ispune i poravna zemlja da Izrael čvrsto kroči u sjaju slave Božje.

⁸ A šume i sva stabla mirisna činit će sjenu Izraelu po Božjoj zapovijedi;

⁹ jer Bog će voditi Izraela u radosti, u svjetlu njegove slave, prateć' ga milosrđem svojim i pravednošću."

6

¹ Prijepis poslanice koju je poslao Jeremija sužnjima koje je kralj Babilonaca uskoro imao odvesti u Babilon da im saopći preporuke što mu ih je povjerio Bog. Zbog grijeha što ste ih pred Bogom počinili, Nabukodonozor, kralj Babilonaca, odvest će vas kao sužnje u Babilon.

² Kada stignete u Babilon, ostat ćete ondje mnogo godina i za dugo vrijeme, do sedmog naraštaja, a potom ću vas odande u miru izvesti.

³ A u Babilonu vidjet ćete bogove - srebrne, zlatne i drvene - koji se nose na leđima i koji neznabošcima strah zadaju.

⁴ Čuvajte se! Ne povodite se za tuđim narodima i nemojte da vas pred tim bogovima strah obuzme

⁵ kad opazite pred njima i za njima mnoštvo koje im se klanja. Recite u srcu: "Tebi se, Gospode, jedinomu treba klanjati."

⁶ Jer s vama je moj anđeo - njemu ste životom svojim odgovorni.

⁷ Jezik im je izgladio umjetnik, drugi su ih obložili zlatom i srebrom: obmana su i govoriti ne mogu.

⁸ Kao za gizdavu djevojku, uzimaju zlato i prave krune za glave svojih bogova.

⁹ A dogodi se te svećenici potkradaju sa svojih bogova zlato i srebro i troše ga za sebe; daruju

ga čak i bludnicama u bludilištima. Ukrašuju ih haljinama kao ljude -

¹⁰ te bogove, srebrne, zlatne i drvene, no oni se od hrđe i crvotoči obraniti ne mogu

¹¹ usprkos grimizu kojim ih odijevaju. Potrebno im je čistiti lica od hramske prašine koja napada na njih.

¹² Jedan drži žezlo kao poglavar pokrajine, ali nikog tko bi ga uvrijedio ne može pogubiti;

¹³ drugi u desnici drži mač i sjekiru, ali se ne može obraniti ni od rata ni od razbojnika.

¹⁴ Po tom jasno slijedi: to bogovi nisu - njih se, dakle, ne bojte!

¹⁵ Kao što posuda kojom se čovjek služi postaje beskorisnom kada se razbije, tako je i s njihovim bogovima koji su postavljeni u hramovima.

¹⁶ Oči su im pune prašine što je dižu noge onih koji ulaze.

¹⁷ I kao što su na sve strane zatvorena vrata onome koji se ogriješio o kralja te ima biti pogubljen, tako svećenici utvrđuju hramove ovih bogova vratima, bravama i zasunima, bojeći se da ih razbojnici ne opljačkaju.

¹⁸ Uživaju im svjetiljke u mnogo većem broju negoli sebi samima, ali nijedne od njih bogovi ne mogu vidjeti.

¹⁹ Nalik su na grede hrama: srce im iznutra, kažu, crvi rastaču - crvi koji gmižu iz zemlje te rastaču njih i njihove haljine.

²⁰ Oni i ne osjećaju da im je lice pocrnjelo od dima što se diže u hramu.

²¹ Na njihova tijela i glave dolijeću šišmiši, lastavice i druge ptice; a ima i mačaka.

22 Po tim ćete znacima prepoznati da to bogovi nisu - njih se, dakle, ne bojte!

23 Ne očiste li im naslagu sa zlata kojim su obloženi za ukras, sami ga neće osvjetlati. Nisu ni osjećali dok su ih salijevali.

24 Kupovali su ih za najvišu cijenu, a nema u njima životnoga daha.

25 Bez nogu su, pa ih na ramenima nose i tad pokazuju svoje ruglo ljudima; stide ih se i oni koji im služe,

26 jer padne li koji bog na zemlju, oni ga moraju podići; usprave li ih, oni se sami od sebe neće pomaći; ako se nagnu, ne mogu se uspraviti.

27 Kao mrtvacima darove im prinose. Svećenici im njihovi tada odnose žrtve da izvuku korist prodajući ih. Isto tako i njihove žene prigrabe po dio, ne dijeleći ništa siromasima i nemoćnima. Njihovih se žrtava dotiču žene u čišćenju, a i porodilje.

28 Po tom dobro znate: to bogovi nisu - ništa ih se ne bojte!

29 TÓa kako biste ih mogli zvati bogovima? Tima srebrnim, zlatnim i drvenim bogovima žrtve prinose žene.

30 U njihovim hramovima svećenici sjede poderanih haljina, obrijane glave i brade, ne pokrivajući glave;

31 tule i viču pred svojim bogovima, kao na mrtvačkim gozbama.

32 Svećenici im skidaju haljine te njima odijevaju svoje žene i djecu.

33 Učine li im kakvo dobro ili zlo, oni to ne

mogu uzvratiti;

³⁴ niti mogu koga učiniti kraljem ili ga svrgnuti; niti mogu dati bogatstvo ili novac. Učini li im tko zavjet pa ga ne održi, oni ga ne mogu prisiliti da za to odgovara.

³⁵ Oni ne mogu čovjeka spasiti od smrti niti slabijeg osloboditi od jačeg;

³⁶ ne mogu slijepcu vratiti vid niti izbaviti čovjeka iz nevolje;

³⁷ ne mogu se smilovati udovici niti učiniti dobro siroti.

³⁸ Nalik su na kamenje iz planine, ti bogovi obloženi zlatom i srebrom. Oni koji ih štiju stidjet će se!

³⁹ Kako se, dakle, mogu smatrati ili nazivati bogovima!

⁴⁰ I sami ih Kaldejci obeščašćuju; jer videći nijema čovjeka koji ne može govoriti, oni ga dovode Belu i traže da čovjek progovori, kao da bi ga bog mogao čuti;

⁴¹ i nesposobni su promisliti o tome i ostaviti te bogove, toliko su lišeni razbora!

⁴² Žene opasane užetom sjede na putovima i pale kad od maslinovih ljusaka;

⁴³ kada koju od njih snubi prolaznik da mu se poda, ona se ruga svojoj susjedi što je nisu zapazili kao nju i što joj uže nije prekinuto.

⁴⁴ Sve što se događa u blizini tih bogova prijevara je; kako ih, dakle, mogu smatrati ili nazivati bogovima!

⁴⁵ Načiniše ih drvodjelje i zlatari, i nisu drugo doli tvorevina njihova.

⁴⁶ Njihovi izrađivači ne žive dugo; kako bi njihove rukotvorine bile bogovi?

⁴⁷ Jer svojim će potomcima ostaviti samo obmanu i sramotu.

⁴⁸ Ako ljude pogodi rat ili nevolja, svećenici se među sobom savjetuju gdje da se s njima sakriju;

⁴⁹ kako ne uvidjeti da to nisu bogovi kad ni sami sebe ne mogu izbaviti od rata i od nevolja?

⁵⁰ Po svemu tomu znat će se: ti drveni idoli, obloženi zlatom ili srebrom, samo su prijevara! Svima, narodima i kraljevima, bit će jasno: nisu to bogovi, nego su djela ruku ljudskih: nikakva Božjeg udjela u njima nema!

⁵¹ Kome, dakle, neće biti jasno: to bogovi nisu?

⁵² TÓa ne mogu oni postaviti kralja u nekoj zemlji niti dati kišu ljudima;

⁵³ ne mogu presuditi u svojim poslovima niti izbaviti potlačenog; nemoćni su oni poput vrana između neba i zemlje.

⁵⁴ Neka padne vatra na hram tih drvenih bogova obloženih zlatom ili srebrom, njihovi će svećenici pobjeći i spasiti se, dok će oni ondje izgorjeti kao grede.

⁵⁵ Oni se ne mogu opirati ni kralju ni neprijatelju.

⁵⁶ Kako onda pomisliti ili povjerovati da su to bogovi?

⁵⁷ Ti drveni bogovi obloženi srebrom i zlatom ne mogu se obraniti ni od kradljivaca ni od razbojnika: kako su ovi jači od njih, opljačkat će im zlato i srebro i otići s haljinama u koje su odjeveni; oni su nesposobni sebi samima pomoći.

⁵⁸ Zato je bolje biti kralj koji dokazuje svoju hrabrost, ili u kući korisna posuda kojom se vlasnik služi nego lažni bogovi; bolja su i vrata u kući koja čuvaju ono što je u njoj nego lažni bogovi; i drveni stup u kakvoj palači bolji je nego lažni bogovi.

⁵⁹ Sunce, mjesec i zvijezde, dok sjaju da izvrše službu, poslušni su.

⁶⁰ Milina je vidjeti i munju kada sijevne. A vjetar donosi dah svoj zemlji,

⁶¹ i oblaci, kada im Gospod zapovjedi da oblete svu zemlju, odmah izvrše nalog Božji. Vatra, poslana odozgo da sažee gore i šume, izvršava što joj je naloženo.

⁶² Sa svim ovim ti se bogovi ni ljepotom ni snagom usporediti ne mogu.

⁶³ Zato se ne može misliti ni reći da su to bogovi, jer nisu sposobni kazniti niti učiniti dobra ljudima.

⁶⁴ Kada, dakle, znate da to bogovi nisu, njih se ne bojte!

⁶⁵ Oni ne mogu ni prokleti ni blagosloviti kraljeva;

⁶⁶ niti mogu narodima pokazati znamenja na nebu; oni ne sjaju kao sunce niti svijetle kao mjesec.

⁶⁷ Zvijeri su od njih bolje; pobjeći one mogu u skrovište i sebi pomoći.

⁶⁸ Nikako nam, dakle, nije jasno da su to bogovi; stoga ih se ne bojte!

⁶⁹ Kao ptičje strašilo u nečuvanu polju lubenica, takvi su njihovi drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom.

⁷⁰ Jednako su slični glogovu grmu u vrtu na koji sjeda svaka ptica ili mrtvacu bačenu u mrak - ti drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom.

⁷¹ Po grimizu i crvenilu što na njima trune prepoznat ćete da to nisu bogovi. Napokon i sami budu izjedeni te postanu na sramotu zemlji.

⁷² Koliko je bolji pravednik koji nema kumirÄa; sramota je daleko od njega!

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 19 Dec 2025 from source
files dated 12 Dec 2025

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7